

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

forældrebladet

1970-71 juni
8. årg. nr. 12

FORSIDE: Vi blæser en
fanfare for Ib, Gerda,
Grethe, Jørgen, Alice,
Henrik, Erling, Karen,
og vi blæser ferien
ind. Redaktionen ønsker
go' sommerferie.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

I ORIENTERING OG DEBAT

lærersituation - ledelse (Yvonne)	side 1
foreldrerepræsentanternes arbejdsområde	- 1-3
indlæg fra Ole Krarup om forældrene og skolen (se årgang 70-71)	- 3-5
normsystemer eller selvdisciplinkrise (Yvonne).....	- 5-6
tøjproblem (Mette Schou).....	- 7
iagttagelser ved forårsfesten (Merete Soby).....	- 7
prosastykke om renovation (Martin Johansen).....	- 8-9
slik - forårsfest (Jonna).....	- 9-10
svaret til Barbara fra Hanne Ringsted.....	- 10
og endnu et svar fra Barbara.....	- 11 & 16
om Ib (Annette Kjædegård).....	- 11-13
skolen startede i 1962 (Lise Iversen).....	- 13-14
rentemester Ole Josephsen (Martin Johansen).....	- 14
årgang 70-71 (Jonna).....	- 15
citatkavalkade fra 8. årgang.....	- 17-20

II REFERATER

lidt om forårsfesten (Hanne Ringsted).....	- 21
hash- og spiritusmode 7.kl. (Hanne Ringsted).....	- 22
referat af foreldrerepræsentantmøde (Hanne Ringsted).....	- 22-23

III MEDDELELSER OG ANNONCER

tøjbyttcentralen (Jonna)	- 23
annoncer m.v.....	- 24

HUSK: Generalforsamling tirsdag d. 15.6. kl. 20 på skolen.

Sommerferie: lørdag d. 19.6. - søndag d. 15.8. (begge dage incl.)

På lærermødet mellem nye og gamle lærere d. 19. maj blev vi enige om at fordele klasserne således: Hanne og Yvonne fortsætter med henholdsvis 2. og 5. klasse og de øvrige:

børnehaveklassen: Torben

4. klasse: Karsten

6. - : David

7. - : Hanne Lindblom

8. - : Søren.

Desværre viser det sig nu, at vi må søge en ny lærer til kommende 3. klasse, idet Erik, som var tiltænkt denne klasse, skal være militærnægter nu - trods flere forsøg på at få udsat militærtjenesten. Vi håber dog at se Erik igen til september som udstationeret militærnægter hos os.

Derfor annoncerer vi nu igen - og håber at finde en velegnet lærer inden næste skoleår.

Placeringen af lærere på klasser må derfor tages med et vist forbehold. Det kan vise sig, at den lærer, vi finder egner sig bedre til større klasser. I så fald bytter vi lidt rundt på lærerne.

Vi har delt ledelsesfunktionen mellem os således:

Jeg har lovet at varetage det administrative arbejde i en periode og bliver derfor formel leder. Barbara arbejder med forholdene vedr. forældrekontakten, og Davis står for skema-administrationen. Da ingen af os har lyst til at stå for det hele, har vi fundet frem til denne ordning - og vi håber det vil lykkes at køre videre på denne måde til alles tilfredshed.

Yvonne

Nedenstående formulering af forældrerepræsentanternes arbejdsområde er blevet til i et samarbejde mellem de for 71/71 fungerende forældrerepræsentanter og Barbara. Det vil blive udsendt til alle nye forældre. Til orientering for gamle forældre bringes det her:

FORÆLDREREPRÆSENTANTER

Blandt hver classes forældre er der på skift to, der påtager sig jobbet som forældrerepræsentanter. Man vælges for et år ad gangen - dog forskudt således, at der hvert halve år vælges en ny, som det første halve år kan støtte sig til en mere erfaren. I børnehaveklassen skal den ene være en gammel forældre, som kun behøver at fungere det første halve år. Af hensyn til kontinuiteten i arbejdet holdes der normalt møde én gang om måneden, og derudover når der måtte være behov for det. Der er mødepligt for mindst en R.R. fra hver klasse. Forældrerepræsentantens arbejdsområde kan i store træk skitseres på følgende måde:

1. Forhold der vedrører KLASSEN

Forældrerepræsentanten tager sig af de praktiske arrangementer i forbindelse med klasseforældremøder, klassefester, klasseudflugter (kørsel m.v.), sørger for referat af forældreklassemøder, giver en evt. telefonbesked til klassens forældre o.m.a. Forældrerepræsentanten er en slags kommunikationsled mellem skolens forskellige instanser og klassens forældre, f.eks. i tilfælde af at skolen ønsker svar på en eller anden henvendelse - det kan være en forespørgsel fra KOMU om, hvorvidt der er interesse for et eller andet arrangement - fra Forældrebladet ang. holdningen til det (læses det?) - måske et økonomisk problem fra styrelsen o.s.v.

I sådanne tilfælde er det forældrerepræsentanternes opgave at rejse problemet på første forældremøde, at klargøre sig forældrenes holdning samt formidle et svar.

Forældrerepræsentanten bør være indstillet på at hjælpe eventuelle nye forældre til rette.

2. Forhold der vedrører hele SKOLEN.

Forældrerepræsentanterne påtager sig ligeledes, i samarbejde med lærerne, bl.a. formidlingen af praktiske opgaver, der vedrører hele skolen, ikke blot den enkelte klasse. Eksempelvis opsætningen af et stakit. De fungerer traditionelt som festudvalg ved to af skolens fester, nemlig Julefest og Forårsfest, og de står for arrangementet af Åbent Hus én gang om måneden.

Der sendes to repræsentanter til KOMU.

Jobbet som forældrerepræsentant må opfattes som en pligt, der går på skift mellem alle forældre ved den lille skole. Valgproceduren kan være den helt enkle, at man lader alfabetet råde. Iøvrigt må det være op til den enkelte classes forældre, hvordan man bedst sikrer sig, at alle forældre på skift er med i dette arbejde, som anses for at være ikke alene relevant men også væsentligt for den enkelte under hensyntagen til de mange gøremål, der kan opstå i forbindelse med det at gå i en lille skole. Man forpligter sig ikke nødvendigvis til selv at kunne yde denne indsats året igennem - hvis man bliver forhindret sørger man blot for i det enkelte tilfælde at fremskaffe en afløser.

Forældrerepræsentant-forsamlingen har vist sig at være et godt organ til at formidle kendskab mellem forældrene på tværs af klasseskellene.

Forældrene og skolen.

"Ligger der ikke en vanskelighed i det at børnene skal vælge inden de har noget reelt kendskab til hvad det egentlig er de vælger imellem?"

Ovenstående citat bringer jeg ikke blot for at demonstrere, at jeg er en flittig læser af forældrebladet. Men efter at jeg i nogle dage havde funderet over et bidrag til dette blad, faldt jeg over citatet. Og så havde jeg det; rensende og kactisk som en tornado:

Jo, minsandten om ikke der ligger vanskeligheder. Det er da svært at vælge. Men nu da jeg tænker over det - det er måske ikke så svært for den der kan se forskel på rigtigt og forkert. Men for alle andre, jo det er grumme svært at vælge mellem det gode og det onde, mellem det sande og det falske, mellem hvad man vil og hvad man ikke vil, mellem virkeligheden som den er og virkeligheden som man ønsker sig den.

Det var dejligt at se alle vore fordomme hvirvle ud af dette ci-

tat: det er sandelig svært for de små, men selvsagt ikke for formynderne; vi ved da hvad et barn har brug for, ikke sandt? Vi vælger dets kost, "sludder, du kan godt lide blomkål", vi vælger dets sengetid "du er træt", særlig emsige folk vælger sogar deres borns påklædning og hårlængde og i særlige lykkelige tilfælde deres fritidssysler, deres antipatier, ja hele deres følelsesliv, måske også deres kone, mand og børn (det bliver jo vane).

Men hvorfor stiller man ikke spørgsmålet: hvem bestemmer? For hvis skyld driver vi skolevæsen? -Da ikke for børnenes, for deres individualiteter, for at de kan udvikle sig til store frodige individer. For så ville vi da vel ikke presse dem ind i et skema som vi lagde for dem. Så ville vi ikke stille spørgsmål om forældre- (ctr. lærer-) indflydelse, men spørge om børnenes indflydelse.

Jo, for vi er nu så kloge. Lærerne synes enten at forældre er dumme, eller at de (i bedste fald) er velmenende. Derfor synes lærerne ofte ikke om forældreindflydelse. Det tror jeg ofte at lærerne har ret i; af samme grund som jeg foretrækker Politiken fremfor Berlingeren, Grønlandske Handel fremfor A.P.Møller, fagpsykologer fremfor gennemsnitlig "sund fornuft". Men der er gudstraffemig ingen der får mig til at prise (det mindste af to onder) Politiken, Grønlandske Handel og fagpsykologen; men man må immervæk indrette sig efter forholdene.

Sådan har jeg det med lærerne (sådan som et groft gennemsnit; skal jeg til at hæve mig over grove gennemsnitsbetragtninger må jeg tilføje at der just på lilleskolen findes/og fandtes fortræffelige eksemplarer af homo sapiens, som svarer præcis til mine fordomme om den ideelle lærer).

Forældrene på deres side finder enten lærerne dumme eller kloge. Problemet om forældreindflydelse dukker oftest op i første tilfælde. Her kan forholdet så enten skyldes at lærerne virkelig er dumme, eller omvendt at forældrene er dumme og lærerne kloge, eller at begge parter er dumme. Det bliver ret indviklet. Jeg har en fornemmelse af at man netop i et sådant tilfælde burde spørge børnene, men det har vi jo opgivet.

Konsekvensen bliver så at spørgsmålet om forældreindflydelse

bliver et spørgsmål om enten magt til at bestemme over børnenes vilkår eller til et frugtbart samvirke hvor man ved at lægge hinandens erfaringer og inspirationer sammen når til et bedre resultat. Det sidste har jeg næsten ikke set eksempler på (hvilket måske hænger sammen med at jeg navnlig kender eksempler hvor jeg selv var part). Det første sker ustandselig. Christian Bursche (som underviste på skolen i 1963-64) blev presset ud af forældre, som i første klasse bekymrede sig over at børnene støjede, i anden over at de ikke kunne stave o.s.v. Han var fremragende til musik og dramatik, men det irriterede kun forældrene.

Det er måske et dårligt eksempel, men det bekræfter alligevel at der ligger en vanskelighed i det at forældrene skal vælge inden de har noget reelt kendskab til hvad det egentlig er de vælger imellem.

Ole Krarup

NORMSYSTEMER ELLER SELVDISCIPLINKRISE

Hvordan kan vi komme nogen vegne med holdningsløshed? Hvordan kan vi arbejde med børn, som svigter, når det gælder?

Det gælder hver dag. Vi skal arbejde med et omne; vi skal gøre forberedelser hjemme. Men hvordan bliver arbejdet, når halvdelen af ungerne glemmer bøger, notater, blyanter m.m. - og hvad bliver resultatet? - hvad grundlægger vi i vores børn ved denne "lad stå til" politik?

I al den tid, jeg har arbejdet på skolen har jeg skiftevis raset og resigneret overfor problemet. På et forældremøde i januar forelagde jeg mine overvejelser overfor klassens forældre og bad dem fremkomme med en eller anden fællesholdning til fænomenet: konsekvens i opdragelsen (se februarnummeret, 4.kl.)

Problemet er vel nok, at alt for mange forældre er usikre med skolens linje i opdragelsesmæssig henseende. Nu drejer det sig om ikke at skabe hæmninger og frustrationer. Psykoanalysen har vist os en hel masse om tidlige blokeringer - og vi er blevet

så bange for at sige noget helt bestemt til vores unger.

Er det problemet?

eller er det bare en helt uengageret "lad stå til"holdning, der præger mange af vores børn?

Men måske er det blot usikkerhed med skolens linje, en usikkerhed som manifesteres ved manglende alvor overfor vores arbejde på skolen. "Årh skidt med det - hun siger nok ikke noget, hvis".

Nej, - jeg siger ikke altid noget - og der er flere grunde. Jeg forsøger at lære ungerne at føle ansvarlighed overfor arbejdet og overfor hinanden. Derfor er det tit kammeraterne, der reagerer. Desuden prøver jeg at individualisere behandlingen m. h.t. de krav, jeg stiller - også på dette felt. Det er sådan set den vanskeligste proces. Det er svært for børn at forstå, at jeg sommetider er konsekvent overfor nogen, nemlig dem, som har baggrund for at klare aftalerne - mens jeg til andre tider bærer over med nogen, som næsten aldrig har orden i deres ting. Der er forskel på børnenes muligheder også på dette felt - og forskel på, hvor langt vi kan komme med hver enkelt.

Hvis vi arbejder bevidst på begge fronter. Hvis vores mål med opdragelsen er de samme, kan vi komme langt med vores unger.

Jeg håber, at næste skoleår vil afføde en debat om normsystemerne i hjem og skole, at vi kan komme til klarhed over hinandens holdning. Jeg slutter med at citere Torben Husén:

"Den forvandling, som samfundet i ydre forstand gennemgår, gælder også for opdragelsesideologierne, opfattelsen af, hvorledes opdragelsen skal håndhæves. Gamle og nye vurderinger står undertiden uforsonlige overfor hinanden. Mange bybørn, der for skolealderen er placeret i vuggestuer, børnehaver o.lign., mens modrene har erhvervsarbejde, bliver udsat for forskellige opdragelsesmodeller og forskellig opdragelsespraksis, hvad der kan skabe forvirring og usikkerhed. Med en vis berettigelse kan man sige, at vor tids børn ikke vokser op i et normløst miljø, men snarere, at de kommer i kontakt med alt for mange og modstridende normsystemer."

Yvonne

TØJPROBLEM!

Hvad er det for en tøjdiktatur der hænger i klasserne blandt pigerne?

Min unges lange bukser var alle til vask (kan man nu forstå det?) og hun trak glædestrålende i en spencer (i cowboystof), spejlede sig henrykt, indtil hun pludselig faldt hulkende sammen. Erfaringen om de trængsler og spydige ord - FORFINET etc., gjorde hende dybt ulykkelig, og kjolen kom af i en fart!

Hvorfor er det sådan?

Har vi voksne ikke en snært af det samme?

Vil man ikke, f.eks. på skolen hellere møde op for sjusket end for pyntet?

Hvad med en aften eller skoledag, der hed "FORFINET" HA! HA!

Mette

IAGTTAGELSER VED FORÅRSFESTEN.

Hvor meget kommer vi egentlig hinanden ved?

Hvor meget kender vi egentlig hinanden?

Hvor mange kender egentlig hvor mange?

Tilsyneladende står det ikke alt for godt til. Jeg måtte i hvert fald til forårsfesten konstatere hvor mange jeg egentlig slet ikke kendte.

Ved et lille rundspørge fandt jeg ud af, at jeg bestemt ikke var ene om ikke at kende ret mange. Og vistnok heller ikke ene om af og til at have følt mig lidt beklemt.

Hvorfor har vi så svært ved at snakke med dem vores børn ikke lige leger med efter skoletid?

Hvorfor snakker vi ikke med nogle vi ikke kender i stedet for at være beklemte?

Hvorfor snakker vi ikke med de andre beklemte?

Men ellers var det sgu en god forårsfest.

Merete Scby -

Mor til Bo i 2. klasse, Mikkel i bo.klasse, Lasse i barnevogn i Espergårde.

PROSASTYKKE OM RENOVATION.

Der er klasselotteriet, Malteserriddernes internationale storlotteri, hovedgevinst 1.000.000 £, og Helsingør Lille Skoles forårsfestlotteri. Må jeg godt fortælle lidt om mig selv i anledning af affald under flere forskellige former?

Munter som en lærke indsamlede jeg den 15. maj om morgenen 521 stykker Anglo Beatmint Chewing Gum parafineret papir fra Halifax i Stotbritannien, horder af plastikbægre der kun kan stå på tre radikalt forskellige måder på et gulv, - jeg sorterede under uafbrudt kvidren mellem loo og looo sodavands- og bajerflasker, efterladt sovende, siddende, stående, lemlæstede, på hyl-der, i diverse klaverer, på W.C., slet og ret "ømme bag'en", - på et trappetrin hvor de ligesom var kommet i tanker om noget og derfor ikke gået ned til ølkassen, pludrende under to mørke frakker, eller døde under stakittet ud imod Fredericiavej, hvor de henlå stranguleret mellem to staver, - og allesammen strittede de i kasserne og sorteret efter firma og med plakaterne og leksikon-artiklerne den samme vej, da jeg gik. Og legepladsen hørmede af sjatter, som jeg hældte ud af vinduet fra børnehaveklassen, så grossenollikerne duvede på grenene over emmen. Om-sider nåede jeg til madpapiret på de mindstes legeareal, hvor vi så hyggeligt trak tov nogle stykker aftenen før - ah I gik på røven, hva' drenge! - Og her indsåede jeg gurglende mine under-arme i carrysalat-dækpapir, italiensk og russisk salatpapir til-blandet sand - et par stykker senneps-pålægs-pergament-impermea-belt papir fra forrige års forårsfest, et antal slikkepinde uden slik, men endnu med den klæbende evne i behold, forskelligt spi-sebestik fra Sheffield, Solingen, Union Minière, Olivetti, etc. og et par gamle numre af forældrebladet fra pionertiden.

Elskede, sølende og savlende venner med bagegrene i hatten om af-tenen den 14. maj, to måneder før Bastilledagen, -hva mæ at ind-lede kampen mod forureningen i verdensmålestok med næste gang at

anbringe alle tomme bajerflasker
i tre kasser på hver af skolens
etager under selve festen?

Samt slidt papir, ispinde og rød-

vinsflasker der ikke længere er,
hvad de var, i en tom papirsæk
på hver sal og på legepladsen,
anbragt der af festkomitéen?

Så vil der kun være guirlanderne, en enkelt lodseddel efter
en der ikke vandt, en tryllekunstners kanin og et par glemte
bukser at tage vare på for oprykkerne den næste dag -
plus lidt aske fra karbolstænger og lungetorpedoer, som man
trods krematoriefaren har røget aftenen før - .

Jamen altså jeg elsker at rydde ud efter fester, - det var
slet ikke der vi skulle hen!

Martin.

"Er der kun noget ved en fødselsdag, hvis der går et uafbrudt
løbebånd af slik lige ned i halsen på ungerne?" og
" Uden at vi rigtig gør os det klart, skaber vi et behov hos
bornene så de ikke udholder at være tommundede et øjeblik - "

Til forårsfesten indkøbtes følgende slik:

600 salmiakstænger
240 amagerstænger
1200 zuluere
600 pk. vingummi
500 negerboller (250 med og 250 uden kokos)
300 is

Hvis vi regner med at der var ca. 100 børn giver det et gennem-
snitsforbrug pr. barn på

9 salmiakstænger
2,4 amagerstænger
12 zuluere (salmiaklakrids)
6 vingummi
5 negerboller
3 is.

7. klasse meddeler at de fik det solgt. Da der givetvis er en
del børn, der ikke har fået så meget må der være børn der har

konsumeret opved det dobbelte af den angivne ration, der i sig selv skulle være nok til en solid ammoniak - o.a. - forgiftning. Ska' der være fest - så la' der være fest.

Overskuddet fra sliksalget gik til 7. klases rejse.

Jonna.

KÆRE BARBARA,

Tak for dit venlige svar på mine betragtninger om læsning i forrige no. af F.B. - egentlig havde jeg ventet at få en overnakken fordi jeg måske var kommet til at piske lidt for meget på min kæphest. I dit svar var der et par ting jeg farligt hæftede mig ved - jeg tror ikke de var personligt ment - men vil alligevel gerne gøre opmærksom på, at jeg bestemt ikke betragter ungerne evt. tidlige læsning som et statussymbol. Mine egne var/ersene læsere og jeg er lykkelig over at de har fået lov at komme efter det i ro og mag uden at få afsmag for faget - men jeg under alle at få del i bogernes verden så tidligt som muligt og kan til tider ikke lade være med at spekulere over om vores metode nu er den eneste saliggørende? Rent objektivt kan man måske undre sig over, at der ikke på vor eksperimenterende skole er et experiment, der hedder "tidlig læsning" - i andre lande sysles der meget med tanken, vel nok i erkendelse af den hårde konkurrence, det skrevne eller trykte ord udsættes for i vor fagre A.V., T.V. og A.A. (læs Anders And)-verden. Iøvrigt er det at læse (for mig) meget langt fra at være "en andenhånds-oplevelse på en sofa", men tværtimod nøglen til en anden verden, en anden dimension om man vil, som jeg under alle at få del i så tidligt som muligt.

Venlig hilsen

Hanne Ringsted

P.S. Du har vel set "Fahrenheit 451"? (Som iøvrigt først var en fortrinlig bog af Ray Bradbury).

KÆRE HANNE! (Fra Barbara)

Du vil gerne tidligst muligt gi' børnene del i bogens verden. Det gør vi jo ved at læse højt for dem, noget jeg selv sætter højt. Der ligger så meget godt gemt i dette altid at ha en bog gående sammen: et samvær man ikke kommer uden om (er man midt i en bog skal børnene nok holde én til), man gir børnene en glæde ved bøger, udvikler ordforråd og begrebsverden, kommer til at snakke om noget vi måske ellers ikke ville komme ind på. Den verden bogstaverne kan bringe 6-7-8-års børn er jo noget mindre ophidsende; som en lille drang sagde, idet han så tungt frem for sig: "Det var jo interessant at vide" : "Lone er i haven". Så kunne man måske sige, at begynderstoffet skal man jo under alle omstændigheder igennem - men spørgsmålet er om et helt læsemodent 9-10-års barn ikke noget hurtigere vil komme gennem denne afdeling. Og så med hensyn til denne vidunderlige bogens verden: Tænk på det hav af underlodige serieblade, der ligger og venter - er det ikke meget godt, hvis læseren har en vis alder inden han går på sofaen med vold og pengebegær og borgerlighed: lange striber? For slet ikke at tale om aviserne. Jeg kan godt vente på mine børns vegne. - Det jeg mente med at "ligge på en sofa og modtage andenhånds-oplevelser" - det var noget med at børn i den alder er så udadvendte, aktive og skabende, at der måske ikke er plads til den form for modtagen.

(fortsættes side 16)

Om Ib

Da den første klasse, som havde haft hele sin skolegang på vores skole, var blevet til 7. klasse og snart skulle skilles, var de på deres sidste lejrskole med Ib til Samsø. Det havde - som hver gang - været "alle tiders tur", det havde vist været mere lejr end skole. Børnene var negerbrune - også efter at de var blevet vasket - og havde haft det skönt. "Hvad lavede Ib så?" spurgte de mærkelige forældre. "Ja, jeg ved ikke rigtig, hvad det var for noget, men han skrev på noget, jeg tror nok det skal være til en doktordisputats", svarede Lars. Jeg kan huske, at jeg tænkte: "Det var nu alligevel som syv søren, - men det kunne så-mænd godt være, hvem ved."

For os gamle er den lille skole uden Ib ikke så lidt svar at forestille sig, - i den grad hænger han for os sammen med hele ideen bag skolen, hele dens planlægning hjemme i Iversens stue over spande af te og boller, dengang vi skulle ha' 20 forældrepar og 30 børn for at turde starte, men alligevel gik igang med lidt mindre. At det gik godt er i allerhøjeste grad Ib's fortjeneste. Han viste sig jo ikke bare at kunne alt om den røde og blå betænkning og have pædagogisk erfaring, han kunne osse bygge huse og lave centralvarmeanlæg om, han kunne få reoler og kasser ud af brædder, som andre ikke brugte, han kunne finde ud af indviklede pantebreve, lån i sparekasser og banker, han kunne osse føre regnskaber og udregne lærerlønninger, lægge skemaer, som nok kan siges er lidt udover den gangse slags, og mange, mange andre ting. Men mærkverdigt og vidunderligt af alt - han virkede aldrig, som om han havde susende travlt, og det må han have haft hver eneste dag i de snart ti år. Han har aldrig råbt højt og lavet dramatik eller panik, altid haft tid til at snakke og ryge en cigaret, - det tror jeg er en fantastisk egenskab i forhold til børn og til forældre, den ro har præget hans ledelse af skolen og hans undervisning, den har betydet utroligt meget for begge parter.

Du har fulgt "dine børn" meget tæt, jeg kan huske mange forældremøder, hvor jeg er gået hjem en del klogere, end jeg kom med hensyn til mit barn, (og det er jo nu vores egne vi allerhelst vil høre om). Du har stillet individuelle krav, som hver enkelt elev skulle stræbe lidt for at opfylde, og du har hygget dig med dem på en måde, som man kunne ønske alle børn kunne opleve.

Den "dektordisputats", du skrev på Samsø, var en afhandling om 12 7.-klasse børn, som du havde haft i mange fag fra de gik i 1. klasse, en lille karakteristik af hver enkelt dren og pige og skrevet til hver enkelt med dertil hørende tegning af Jorgen. Et præcit, nærgående, men kærligt og morsomt "vidnesbyrd", som sagde mere om hvert barn end alverdens karakterbøger, men som sagde endnu mere om en lærer, som vi er mange, der vil savne på skolen.

Nu skal man jo ikke tro, at Ib er skolen, og det tror mindst af alle Ib selv. Han kan rejse med god samvittighed for skolen står solidt og godt, og den kan stadig trække på hans erfaring og sunde fornuft.

For "de efterladte" er kun tilbage at ønske dig alt det, du ønsker dig - og takke dig for din enorme arbejdsindsats, din stille begejstring og din solide og kærlige "skoling" af vore børn.

Annette Kj.

SKOLEN STARTEDE I 1962.

Ib, Gerda	1962 - 1971
Ulla	1962 - 1970
Grethe	1964 - 1971
Alice	1967 - 1971
Henrik	1968 - 1971
Karen	1969 - 1971
Erling	1970 - 1971

Skemaet fortæller tørt og klart om en periode af skolens liv som nu er afsluttet.

Fortæller hvad?

Fortæller om skolens undfangelse og fødsel med Ib og Gerda og Ulla som fødselshjælpere.

Fortæller om det nye væsens første hjem i romerhusene.

Fortæller om Ib og Gerda og Ulla der med sejrsfaner og fanfarer indtager ideernes højborg, det gamle ærverdige Borrevold. Den nye skabnings næste og forhåbentlig blivende hjem.

(Vi er ikke kommet længere end til 1962!)

Fortæller om de næste der kom for at hjælpe, skabe og dyrke.

Hjælpe skabningen i dens voldsomme vækst med børnesygdommens mange plager.

Skabe og dyrke med hænder og krop, i gymnastik, i musik og i værksted.

Fortæller om "skolen i centrum", pejlet ind fra den ny verden,
af en fremsynet sjæl, og ikke kun én gang!

Fortæller om "skolen i centrum", pejlet ind fra verdens største o. Med et vejr af isfjæld tog han børnehjernerne med storm.

Fortæller om forældre, der også tog deres løft med at hjælpe, skabe og dyrke.

Fortæller om det sidste skud på denne stamme, der kun lige nåede at sætte knop, -men NB! hos de små - måtte blomsten folde sig rigt ud på det fynske land!

Fanfarer bølge gennem luften!

9 - års perioden længe leve!

Lise

RENTEMESTER OLE JOSEPHSEN forlader styrelsen efter et medlemskab på 6 år. Hvordan skal det gå? Godt, - men derfor var han nu ikke mindre skarp til at pejle finanserne, Ole Josephsen, skærende dygtig overfor spørgsmål om låntagning, pantebreve, prioriteter, afdrag, posteringer, passiver, - regnskabets søbre bestyrer, styrelsens personificerede sundt klingende kasseapparat. I hans tid blev Lilleskolens gæld nedskrevet med et pragtfuldt beløb, og utallige skånet for at hæfte med deres kaution. Jamen det er jo storartet.

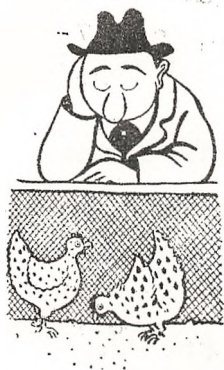
Nøgternt og konstruktivt arbejde udfra en engageret indstilling og stor loyalitet: Han har været skolen en fremragende mand. Hvem klapper for det? Det gør i hvert fald

MARTIN.

Til Forældrebladets redaktion:

Her sidder man med 7, snart 8, store tykke, interessante numre af Bladet - det er virkelig en bedrift I dér har øvet! Lillykke med det!

En gammel redacteur.

- Høns må egentlig ha det behageligt sammen - de siger bare kluk til alting!

Årgang 1970-71.

Efter et år i redaktionen gør man sig naturligvis nogle tanker om, hvad der kom ud af anstrengelserne.

Vi har søgt at formidle en løbende information om hvad der sker og skal ske på skolen, og vi mener, at denne meget væsentlige side af bladets funktion er blevet opfyldt i rimeligt omfang.

Vi har dernæst bestræbt os på at få en debat igang, vedkommende, væsentlig debat. På det punkt er vi mere i tvivl om hvorvidt det er lykkedes?

Der har været mange gode indlæg om væsentlige emner, samt et enkelt svar på disse, oftest formidlet af redaktionen eller skrevet "frivilligt" af en blandt vor lille faste flok af "skriblere". En egentlig debat, som de mange deltager i, har vi ikke haft. Har den fundet sted fra mund til mund? Personligt hører jeg uhyre sjældent noget fra bladet kommenteret, (skønt jeg snakker med mange), hvad der formentlig og forhåbentlig ikke er udtryk for, at det ikke bliver læst?

Hvem føler ansvar for debatten?

Skal vi affinde os med at det gør redaktionen - og på ganske få undtagelser nær - kun redaktionen?

Vi havde nogen planer om at lave særnumre af bladet over bestemte emner som eventuelt kunne bruges til orientering af nye forældre.

Vi annoncerede et særnummer: forældrene og skolen, der kom ét bidrag fra Ole Krarup, det bringes her i bladet.

Rent redaktionelt synes vi, at de faste frister for indlevering af stof til bladet har været en stor fordel.

Lad os ikke være utaknemmelige, der har stået mange væsentlige ting i bladet i år. Tak til dem, der lader os andre deltage i deres reaktioner og engagement.

Gid mange flere ville gøre det, gid mange flere turde.

Måske til næste år?

Jonna.

KÆRE HANNE (fortsat)

"Hvorfor skal man læse når man kan lave noget", sagde samme lille dreng. Der er så meget andet der er væsentligt for 7-8 års børn, at man kan føle det lidt naturstridigt at lade dem bakse med symboler, der ikke umiddelbart kommer dem ved. For nogle børn i den alder tror jeg det gælder, at de ikke lærer sig at læse udfra et behov hos dem selv men p.g.a. vores forventninger - og det kan måske fremover på en uheldig måde være bestemmende for deres holdning til egne behov til deres arbejde og til os.

Andre mere stærke selv - bevidste børn går sig klart at det ikke er sagen lige nu. "Jeg har så mange vers inde i mig selv" sagde drengen, og han mente at det var litteratur nok for ham lige for øjeblikket. Endelig har vi erfaring for at det kan give uheldige følger at presse børn til at begynde for tidligt - de oplever et nederlag som det kan ta lang tid at komme over.

Spørgsmålet er hvad der ville ske ved at lade disse børn vente til 9-10 års alderen? Jeg tror de ville tilegne sig en læsefærdighed en hel del hurtigere - simpelthen fordi de er mere umodne til at lære det. Vi burde nok have større tålmodighed end vi har.

Ovenstående skal jo ikke forstås sådan, at jeg nærmest ønsker at forholde børn muligheder for at lære at læse. Hvis det er et ønske hos dem selv, så skal de ha og så får de al mulig støtte i arbejdet med at lære at læse.

Barbara.

Midt i renskrivning af forældrebladet -

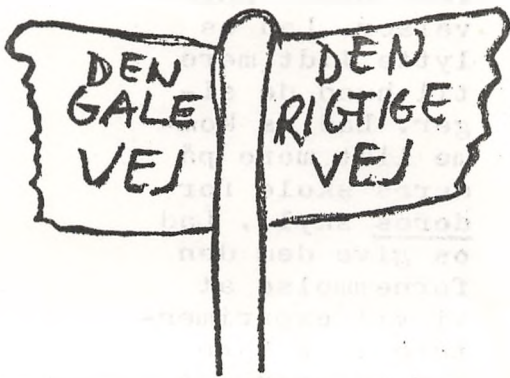
Jeg kan ikke forstå Hanne Ringsteds begrundelse for, at man i visse lande sysler med "tidlig læsning". Så vidt jeg er orienteret foregår disse eksperimenter navnlig i lande som Frankrig og USA. - To vestlige atommagter, der fik sig en slem forskrækelse, da USSR opsendte sit første rumskib. Jeg har læst at netop p.g.a. det tog man hele det amerikanske uddannelsessystem op til revision. Det med "tidlig læsning" kunne også være et spørgsmål om prestige i den globale magtkamp.

Jane

CITATKAVALKADE fra årgang 1970-71.

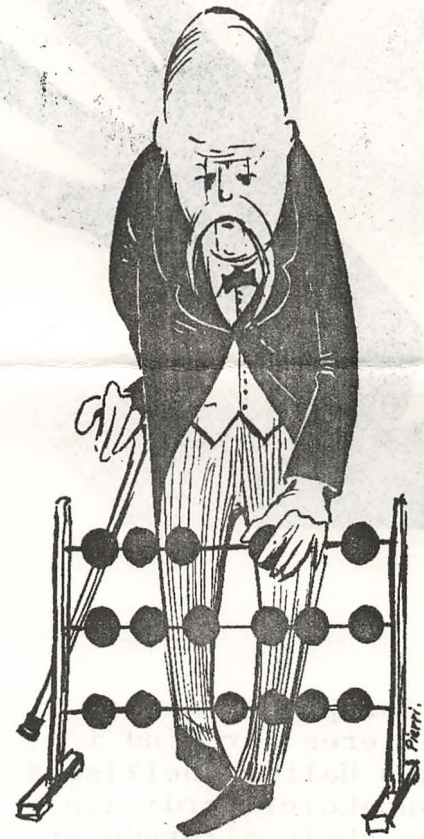
Med hensyn til at vælge:

Ligger der ikke en vanskelighed i det, at børnene skal vælge, inden de har noget reelt kendskab til, hvad det egentlig er, de vælger imellem?

"idet man fra forskellig side rejste spørgsmålet, om det på human vis ikke skulle være muligt at lære ungerne f.x. at læse inden de kom altfor højt op i klasserne."

H.R.

"man har som lærer nok let til forsvarsmekanismerne - kravene er så mange og forskelligartede - at man altid på en eller anden måde vil ha' en følelse af ikke at slå til."

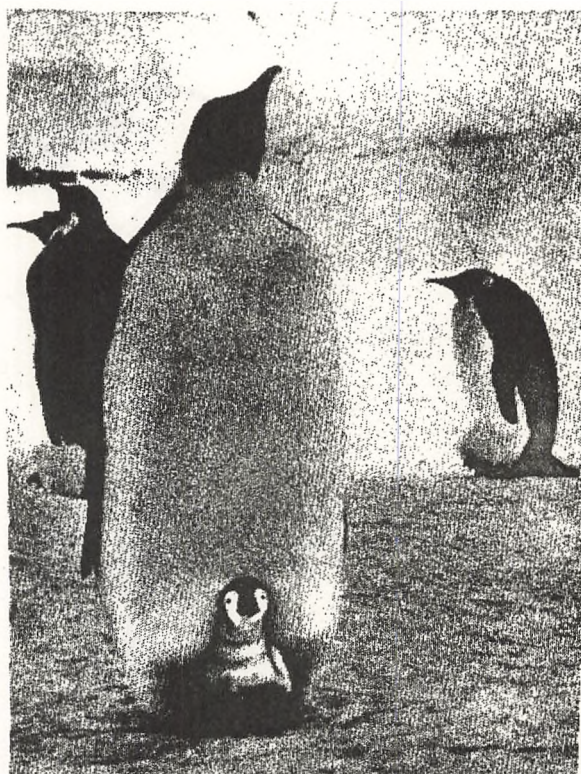
Barbara

"Vi må have en viden om og en holdning til eksperimenterne. Jeg tænker her ikke på en viden vi erhverver gennem læsning og studiekredse, men på en viden vi erhverver gennem vore børns oplevelser. Lad os lytte lidt mere til hvad de siger. Lad os komme lidt mere på deres skole for deres skyld. Lad os give dem den fornemmelse at vi vil eksperimentere ikke bare for erfaringens skyld men for experimentets egen skyld, experimentet som livsform." Peter Søby Kristensen

"Hvorfor pokker melder I ikke jeres børn ind i frøken Halfdan(nel?)sens Privatskole? Fordi den lille skole allerede er nej: bliver betragtet som en sådan?"

Claus Bjerring

"Ville det ikke være rimeligt om den lille skole viste et upolitisk ansigt."

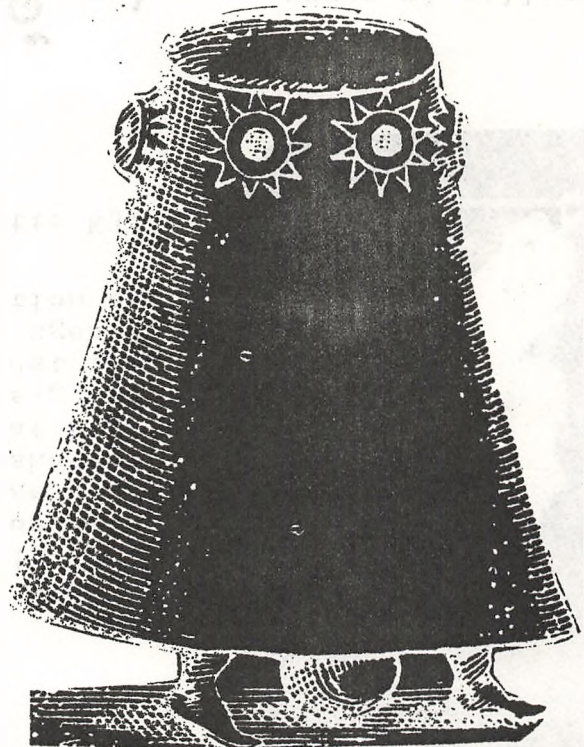
Torben Andersen

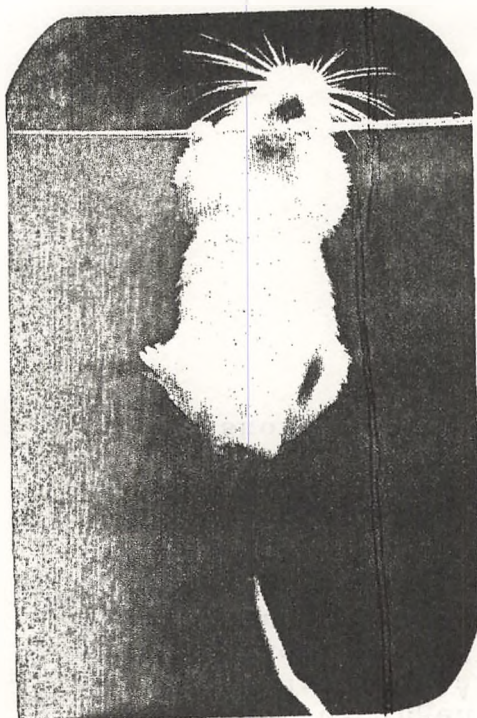
"(selv en negativ kritik er trods alt nok morsommere end den totale sløvheds tykke dyne)?"

Hanne Ringsted

"For der er vel ingen af os, der har født børn på livets solside, der har undladt at indvie børnene i disse privilegier? Privilegier, ja, der hører vel også ord som forpligtigelse, ansvar? At formidle, at leve med, at bevidstgøre alt dette, er det skolens job, alene?"

Lise.

"Det er i årene fra 7-8 til 15-16, at en god kondition grundlægges, og det er videnskabeligt bevist, at kun ved regelmæssig træning mindst tre gange om ugen kan en kondition oprettholdes!"

Annette Kj.

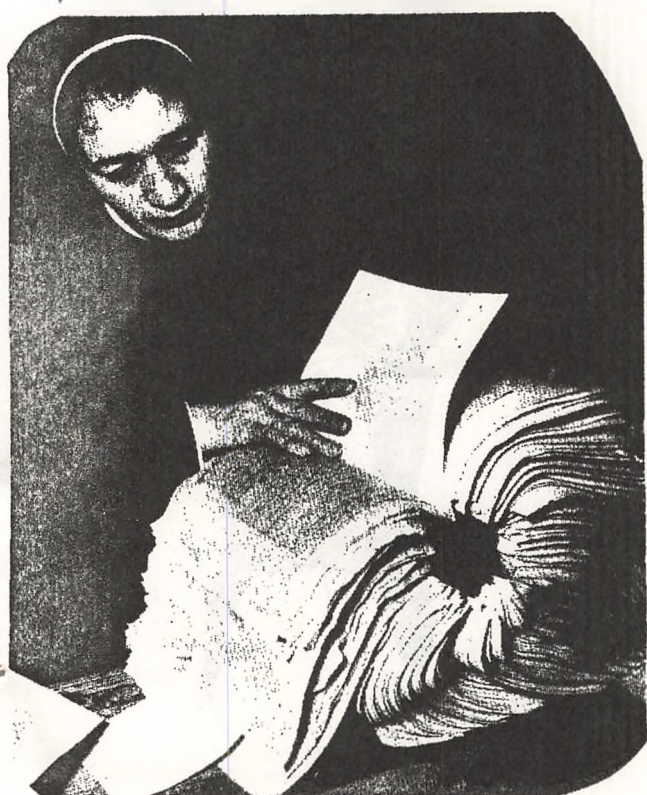

"- og tage spørgsmålet omkring det der med at vælge selv hvad man beskæftiger sig med contra et du skal. En balancekunst, hvor man indimellem er i tvivl og føler, man skal

passé på rollen som legetante der tilbyder den ene mere spændende og tillokkende beskæftigelsesmulighed efter den anden til et barn, der bare kan stå der og "ikke gide". "

Barbara.

"Et par gamle numre af forældrebladet fra pionertiden."

Martin

REFERATER REFERATER REFERATER .REFERATER REFERATER REFERATER

LIDT OM FORÅRSFESTEN

På forældrerepræsentanternes (alias festkomitéens) vegne vil jeg gerne forklare aftenens lidt kaotiske forløb, som skyldtes at flere aktiviteter overhovedet ikke blev tilmeldt - eller så sent, at de ikke kunne nå at figurere på programmet. Her tænker jeg på bl.a. 4. kl. basar, 6. kl. mannequin-opvisning, samt Lillans søde sangkor. Det var synd, både for dem og os - alle er jo velkomne til at optræde (og til at beholde de penge der kommer ud af det til egne gøremål) men af hensyn til programlæsningen vil vi altså meget gerne have det at vide en anden gang.

Og så hjertelig tak til alle dem der kom om lørdagen og hjalp med oprydningen, en noget speciel opgave takket være alle de mærkelige folk, der efterlader knuste flasker overalt (der var mange store affaldssække), tisser på børnenes boldbane, sætter ild til papirlamper, smider æbleskrog og cigaretskod i klaveret og - som forberedende manøvre - lader deres unger blive på skolen om eftermiddagen, så de frit kan skyde til måls efter gevinster og udsmykning med vandpistoler. Tak for det.

Fro at slutte af med noget pænt: tak til 6. kl. for den meget smukke majstang! Og til musikken!

Hanne Ringsted

FORÅRSFESTEN

Hørt under tryllekunstnernummeret (Erling, lærernes stykke):
Barn ca. 5 år: "Mør blomsten stod i kassen i forvejen, men jeg griner alligevel, for det ville nu være synd, nu de har fundet på det."

Hash- og spiritus-møde 7. kl.

Formålet var ved en diskussion mellem elever og forældre, at nå frem til en rimelig fordeling af livets goder, nærmere betegnet bajere, i lobet af en festlig aften, som der jo kommer en del af her for denne klasse sidst på skoleåret. Man nåede efter megen diskussion frem til 3 oller pr. næse pr. aften, vand ad lib. eller en halv flaske vin, hvis sådant serveredes. Nul hash på skolen.

Heldigvis undgik man det helt store vækkelsesmøde, selvom vi ikke slap for at række hånden op for at markere om vi havde røget, var interesserede i at ryge eller aldrig ville røre hash. Og hvad så? Forældrene stod svagt overfor ungerne, der i dette specielle tilfælde er bedre informerede end de fleste voksne. Jeg synes ikke argumentet "vi ved ikke nok om det" er holdbart, især ikke da vi lige har haft informationsmøde om omnet på skolen (hvor var I forresten henne?) - og ellers kan I jo spørge jeres unger om hvilke bøger eller artikler I skal læse for at slippe af med jeres uvidenhed. Så kunne man måske også undgå noget af den hetz-stemning, der gør sig gældende hver gang et penibelt emne som dette er under diskussion (i min tid var det sex, men sådan skifter tiderne jo), og som efter min mening kun tjener til at skabe oprørslystne gemytter. Og inden jeg selv bliver lynchet, vil jeg lige gøre et par ting klart: jeg ville aldrig drømme om at give hverken mine eller andres unger hash - ligesom jeg heller ikke ville give dem stærk spiritus - men det kunne heller ikke falde mig ind at opføre den store tragedie (og måske gøre det hele endnu mere spændende og forborgent) hvis de fortalte mig at de havde prøvet det en enkelt gang. Sådan er vi så forskellige.

Hanne Ringsted

Referat af forældrerepræsentantmøde 1.6.71.

Ved fælles (og Barbaras) hjælp lykkedes det at finde frem til en endelig formulering af forældrerepræsentanternes opgaver/arbejdsområde, som forhåbentlig vil være til gavn i fremtiden.

Vi diskuterede forårsfestens forløb og erfaringer og det besluttedes at arkivere disse i en særlig mappe til brug for kommende festudvalg.

Ganske kort drøftedes muligheden af en anden arbejdsfordeling til næste år, der var enighed om at forsøge en turnus-ordning, således at alle kom til at lede et månedligt møde. Mere herom senere.

Næste F.R.-møde: 1.9. kl. 20 på skolen. Til den tid er der forhåbentlig valgt nye forældrerepræsentanter, således at vi kan lave "afleveringsforretning."

Venlig hilsen og tak for iår!

Hanne Ringsted,

MEDDELELSER ANNONCER MEDDELELSER ANNONCER MEDDELELSER ANNONCER

TØJBYTTECENTRALEN

Vi er nogle forældre der har været meget glade for tøjbyttecentralen.

Nu forlyder det at Bettan og Jennie, som har gjort et stort arbejde med tøjet i år, ikke vil fortsætte til næste år, dels fordi de ikke har tid til mere men nok også fordi de ikke synes der fra forældreside har været stor nok interesse i det brugte tøj (ligner vi af pengeligelighed???)

Ved sidste åbent hus hvor tøjbyttecentralen havde åbent var der 8 forældre. Da vi altså er nogle der har været umådelig glade for byttesystemet vil vi meget gerne det skal fortsætte.

Mette Schou har tilbudt sig som "tøjbyttedame". Er der nogle forældre fx til børn i de små klasser, der kunne tænke sig at være med? Arbejdet består i at sortere indkommet tøj og så på skift holde vagt en times tid om ugen, når der holdes åbent.

Interesserede bedes ringe til Mette (mor til Jacob og Pernille i 1. og 2. klasse) tlf. 21 46 09.

Jonna

KONKURRENCEN FRA NR. 10 !!!!!!!

Citaterne var fra Unge Pædagoger februar 1971: kreativitet og samfund.

Der indkom et svar fra: Barbara, der modtager gevinsten: Mosse Jørgensen: "Kunsten at overleve med en teenager i huset".

Red.

```

*****
*
*
*   Følg med i kommunal politikken! -
*   (Hold Helsingør Dagblad)
*
*   Følg med i hvad der sker i
*   din by i din kommune.
*
*
*****

```

```

*****
*
*
*   KATTEKILLING !!
*
*   En kattekilling kan fås hos Jonna om ca.
*
*   8 uger. Ring allerede nu, hvis I er
*
*   interesserede .   21 72 27.
*
*
*****

```

```

*****
*
*
*   SIAMKILLINGER
*
*   blåmaskede, renlige, stambogs-
*
*   forte, kærligt temperament og
*
*   vant til børn til salg - 23 29 90
*
*
*****

```

Torben Brix Kostskole

Søholm pr. Kolind

Statsanerkendt realkursus 1- og 2-årigehold.

Jeg gør udtrykkelig opmærksom på, at der kun modtages elever, der udviser en sømmelig opførsel. Enhver form for narkotikamisbrug og ødelæggelsestrang vil øjeblikkeligt medføre bortvisning.

De unge, som udgår fra min skole, skal opføre sig som gentlemen (læs i programmet om de gamle elever) som alle mine elever gjorde det på mine tidligere kostskoler. Vel skal eleverne have det frit, men bollestreger tolereres ikke.

Kun et begrænset antal elever modtages. Forlang program.

Torben Brix,
Søholm
8560 Kolind.

Kontortid mandag - tirsdag - onsdag - torsdag - tlf. (06) 39 15 15
Fredag - lørdag - søndag - tlf. (06) 13 71 51
Alle dage fra kl. 15-18.

```

*****
*
*
*   FJERNESYN!!
*
*   Vi mangler et godt, brugt fjernsyn
*
*   til 8. klasse. Søren 21 59 22
*
*
*****

```